

[Justitsministeren]

redskabet ved hovedstationerne måtte efter udvalgets opfattelse logisk set føre, til, at enkelte landpolitidistrikter måtte nedlægges i forbindelse med gennemførelse af politikredsreformen i 1973.

Efter folketingets vedtagelse af loven om politikredsreformen blev de anførte synspunkter om landpolitiet lagt til grund ved justitsministeriets og rigspolitichefens gennemførelse af politikredsreformen i praksis. Rigspolitichefen gennemgik, som det vil være almindeligt kendt, samtlige landets politikredse med henblik på den kommende tildelelse af personale. I samme forbindelse blev der optaget forhandling med politikredsenes vedrørende landpolitiet, og der blev truffet foreløbig beslutning om nedlæggelse af et mindre antal landpolitistillinger. Af hensyn til personalet i de berørte stillinger blev det aftalt, at beslutningerne først skulle effektueres ved ledighed i stillingerne. Rigspolitichefen har dog administreret beslutningerne således, at der ved ledighed i landpolitibembederne er blevet optaget forhandling om landpolitidistriktets fremtid.

Det er disse hovedprincipper, som siden 1973 har været lagt til grund for såvel justitsministeriets som rigspolitichefens afgørelser om landpolitidistrikter.

Når man skal vurdere landpolitikets fremtid, vil det være nødvendigt at tage hensyn til arbejdstilrettelæggelsen og arbejdsopgaverne for landpolitiet. Tidligere var det sådan, at man groft sagt kunne sige, at landpolititjenestemanden var på vagt døgnet rundt ofte bi-stået af sin ægtefælle.

Disse forhold gælder ikke mere, og det er bestemt heller ikke mit ønske, at vi skulle bringe landpolitifamilierne tilbage til disse efter nutidens vurdering uacceptable forhold. Men vi må se i øjnene, at en landpolititjenestemand i dag ikke har mulighed for at yde befolkningen den samme politimæssige service, som tidligere tiders landbetjente ydede.

Hvad angår landpolitikets arbejdsopgaver, skal jeg kort nævne, at politiet efter gennemførelsen af politikredsreformen er blevet fritaget for en række såkaldte ikke-politimæssige opgaver, som i et vist omfang er blevet overført til kommunal forvaltning; en del af disse opgaver blev netop før i tiden varetaget af landpolitiet.

Det er disse ændringer i tjenestetiderne og arbejdsopgavernes mængde, som har gjort

det nødvendigt, at man ved ledighed i en landpolitistilling har taget spørgsmålet om distriktets fremtid op til overvejelse. I disse overvejelser har naturligvis også indgået distriktets befolkningsunderlag, men også en samlet vurdering af politikredsenes ordenspolitimæssige betjening. Forholdet er jo det, at vi ikke i politiet har uanede personaleresourcer. Ofte har valget derfor stået imellem at nedlægge et landdistrikt og dermed følgende styrkelse af hovedstationen eller en bevarelse af landdistriktet med deraf følgende svækkelse af beredskabet ved hovedstationen. I en del tilfælde er vurderingen sluttet med en styrkelse af hovedstationen, idet man har erkendt, at man herved opnår den bedste politimæssige betjening af hele politikredsenes område. Det hænger sammen med det, jeg tidligere nævnte om tjenestetiderne i landpolitiet.

I overvejelserne om oprettelse eller nedlæggelse af landpolitidistrikter kan tillige indgå overvejelser om, hvorvidt man på anden måde har mulighed for at sikre de mindre lokalsamfund en tilfredsstillende politimæssig betjening. Som eksempler på nærhedspolitiet, hvis jeg må bruge det udtryk, kan jeg nævne distriktspolitiet, som vi nu har i et antal på knap 250. Jeg kan også nævne, at man i visse kommuner har etableret en ordning, hvorefter en polititjenestemand på bestemte dage om ugen kan træffes f. eks. på kommunens administrationskontor, hvorfra befolkningen kan få en lokal politimæssig betjening.

Det er efter min opfattelse sådanne overvejelser, man må gøre sig, når der skal træffes afgørelser om oprettelse eller nedlæggelse af landpolitidistrikter.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at landpolitiet eller andre former for nærpolti er et egnet instrument til sikring af en forsvarlig politimæssig dækning af de lokale samfund. Man sikrer sig herved en tæt forbindelse mellem politiet og befolkningen, en forbindelse og et samarbejde, som kan være til gensidig gavn for alle parter.

Spørgsmålet om oprettelse eller nedlæggelse af landpolitistillinger er efter min opfattelse netop afgørelser, som bedst kan træffes i de lokale samfund. En sådan drøftelse kan naturligt finde sted i lokalnævnene, hvor både kommunerne er repræsenterede og også politiet igennem politimesteren.